

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po deželnem zboru.

II.

Gospod baron Hein v deželnem zboru!

Radovednost bila je velika in splošno se je ugibalo, kako bode omenjeni gospod dvorni svetnik zastopal vlado v deželnem zboru. Govorilo in pisalo se je mnogo in znamenit član združene nemške levice, poslanec Fournier, je pri volilnem shodu javno in očitno izpovedal, da je novi voditelj deželne vlade kranjske prava in pravcata koncesija združeni nemški levici v državnem zboru! Poslanec dr. Tavčar je omenjal to zadevo v deželnem zboru, a gospod baron Hein postal je silno nervozen, dasi je omenjeni poslanec izrecno pristavil, da dotični govornici in pisavi ne veruje in da torej, če se logično sklepa, ne veruje tudi tistemu, kar je poslanec Fournier svojim volilcem zagotavljal. Novi voditelj deželne vlade postopal je do sedaj previdno in če je časih z bičem se prikazal sredi politične administracije, odobravalji smo to vsi brez ozira na narodnost in brez ozira na ostrino političnega prepričanja, ki je pri jedni osebi skrhano, pri drugi pa zopet nabrušeno. Prijatelji naši pa so nam pripovedovali, da je nasproti gospodu baronu Heinu, v kolikor se tiče naše narodnosti, treba silno previdno postopati. O vsem tem pišemo le, da je bilo vse to, kar se tukaj omenja, samo govorica in da za to govorico nikakor ne prevzamemo tistega jamstva, vsled katerega bi padli državnemu pravdnistvu v pest. Bodite previdni, oznanovali so nam naši prijatelji, da ne bodejte končno zasačeni, kakor riba, ki se je ujela na vabo ostro brušenega trnika! To opominjanje izrečeno je bilo, kakor vse razmere kažejo, na pravem mestu! Zatorej hočemo tukaj prej kot posežemo v razprave deželnega zbora, navesti nekoliko fakt, koje naj Slovenci po Kranjskem precej visoko na svojo steno obesijo, da jim nikdar ne zginejo iz pogleda! Osebe, ki so intimne tako z grofom Taaffejem kakor z baronom Heinom, pripovedovale so nam, da bode provizorični voditelj de-

želne vlade kranjske svojo politiko kazal v tem, da se bode na jedni strani približeval radikalno-klerikalni stranki, na drugi pa obrabljeni naši nemški stranki. Vsač vladni zastopnik mora imeti svojo politiko, in da si je izbral baron Hein tako politiko, mi mu tega ne štejem v zlo. Želeti je le, da bi dosegla dobre končne svoje uspehe! Glavni namen baron Heinove politike pa ima biti ta, da se uniči narodno-napredna stranka, o kateri grof Taaffe meni, da šteje v svoji sredi grozovite panslaviste in Ruse, kakor jih ne bahajaš nikjer drugod v Avstriji! Kdor kaj tacega o narodno-napredni stranki govoriči, ta ne govori resnice, ali kakor vse kaže, gospod baron Hein vestno veruje v omenjene Ruse in panslaviste. Se vé v tem oziru so mnogo zakrivilili naši prijatelji pod talarjem, ki so proti narodno-napredni stranki vse mogoče in nemogoče lagali, kjer se je prilika k temu ponudila! Da bi gospod baron Hein nekoliko medice podal radikalno-klerikalni stranki, prepovedal je ples v noči od pustnega torka na pepelnico sredo. To se do sedaj še ni nikdar zgodilo in tudi v tem slučaju je dotični vkrep deželne vlade ministerstvo zopet odstranilo ali naj se odstrani kar se hoče, blagi vtisi pa le ostanejo na tistem mestu, kjer so se vtisniti hoteli. Na drugo stran pa je gospod baron Hein, ko je njega in njegovo preblogo gospo deputacija Ljubljanskega „Sokola“ slovesno povabila k svoji vsakoletni veselici, odklonil to slovesno povabilo, in sicer v obliki, ki velja povsod za žaljivo! Stvar je bila malenkostna, a hotela je napraviti neprijetne vtise tam, kjer jih je ravno napraviti nameravala. Na drugi strani se pa tudi kranjski Nemci niso smeli nikakor pritoževati! Odkar je prišel v deželo gospod baron Hein, spremenila se je pisava tukajšnjega uradnega lista tako zelo, da je to moral opaziti vsakdo, kdor ni bil slep. Nemška društva dobila so stalno in dolgo rubriko v uradnem listu in le-ta list je vselej na dolgo in široko poročal, kar je sklepal nemški „Schulverein“ v Ljubljani, naj si bode moška podružnica, naj si bode ženska podružnica tega dru-

štva. Posebno smešno čitala so se seženj dolga poročila o ženski podružnici, kjer se je pripovedovalo, kako je ta ali ona nemška kuharica poročala, kako naj se ponemčijo slovenski otroci na korist veleslavni materi Germaniji. Še celo nemško društvo „Südmark“, ki je pravi vampir na slovenskem telesu, dobilo je zmiraj svoj prostor, če so se kje sešli kaki „Südmarkovci“ ter ugibali o tem, kako bi se dal zatreti slovenski živelj v starodavni kranjski kronovini.

Temu nasproti pa so narodna društva navadno se prezirala v predalih uradnega lista ali pa so se morala zadovoljiti s štirimi ali petimi vsticami, v katerih ni bilo ničesar posebnega povedano. To vse pišemo brez posebnega komentarja, ali resnica je kar pišemo. V tem oziru govori jasno naš uradni list, v kolikor se ga je tiskalo v tisti dobi, ko je v kronovini predsedoval gospod baron Hein. Tudi nočemo trditi, da bi vladni list tako pisati ne smel, in da bi se bil s tem kršil kak zakon. Mi le konstatujemo fakt, in družega ničesar! Star Nemec nam je že pred štirimi meseci pripovedoval, da ima baron Hein Ljubljanski uradni list za slovensko-strankarsko glasilo, „für ein slovenisches Parteiorgan“, in da bode kmalo odstranil dosedanjega urednika, kar se je zadnje čase menda že zgodilo. Mi o vsem tem pišemo brez jeze in strahu, ali tega nam nikdo v zlo šteti ne more, če vse te okolščine smatramo za zelo simptomatične in nad vso mero pomenljive. Mi tudi ne trdimo, da bi baron Hein ne imel pravice vse to storiti, kar je storil, dasiravno smo prepričani, da bi politika, koja namerja duhove pomiriti, morda kaj družega zahtevala!

Prepomenljive so tudi zadnje volitve v zdravniško zbornico. Nemci so bili pri teh volitvah zviti, kakor so zviti otroci luči. Dotičnega zakona beseda gré pač na to, da ima volilno pravico vsak, ki je opravičen zdravniško prakso izvrševati. Kdor se je tej praksi izrecno odpovedal, zgubil je volilno pravico. Duh zakona pa je gotovo tudi ta, da zgubi volilno pravico vsakdo, kdor sploh ni v stanu, da

LISTEK.

V Albanskih gorah.

(Dalje.)

Monte Cavo so imenovali Rimljani „Mons Albanus“ in na njem je stalo imenitno svetišče Jupitra Statarja. Tu je bilo središče in zavezno svetišče albanskih mest. Njegovi ostanki se skoro ne vidijo več. Na njegovem mestu je dal pozidati kardinal York, zadnji iz stuartske rodovine, cerkev in samostan penitencijarjev, katere je pa pregnal sedanji lastnik pred dvema letoma. Sedaj je v poslopji mala krčma s prenočišči in vrhu strehe meteorološko opazovališče. Za poslopje se razprostira obširen vrt, ki je ograjen z rezanim kamenjem iz starih razvalin. Najmilejše pa se zde severnemu gostu stare ljube znanke, zelene bukve, katere rastejo ravno na temenu Monte Cava, kakor sredi kake puščave. Jedna izmed njih je posebno obsežna in košata ter zelo stara, kakor pripovedujejo ljudje. Njeno deblo je pri tleh seveda v več panog razcepljeno in spekulativni ljudje so nanесли okoli nje veliko grobljo kamenja v podobi mize in klopj. To srečanje s stariimi znankami sredi tujega sveta me je zelo milo dirnulo, zlasti ker rastejo one primeroma v isti nadmorski višini z mojo rojstno hišo. Bukve so ravno poganjale zametasto listje in od daleč se je slišalo tudi dobroznano klicanje spomladne ptice kukavice.

Bilo je ravno sv. Jurja dan, začetek spomladi pri Slovencih, ko sv. Jurij na zelenem konji prijaše.

Ravno pod Monte Cavom je stala baje stara Albalonga, katero je utemeljil Enejev sin Ascanij. V njej je postavil prestolnico Latincev in tu so vladali njegovi potomci baje še skozi štiri stoletja pred utemeljenjem Rima. Pa že tretji rimski kralj, Tullius Hostilius, je razdejal Albo in preselil prebivalce na grič Coelius blizu Palatina. Sedaj ni videti nikakih ostankov več od te latinske prestolnice. Le nad samostanom „Convento di Palazzolo“ ob vzhodni strani Albanskega jezera videti je stopnici podoben rob obronka, ki je baje služil mestu za obrambo. Po prostoru soditi mesto ni bilo posebno veliko in ni imelo ugodne lege, ker je obronek prestrm. Izvestno je stala najstarejša naselbina na Monte Cavo samem in spodnji del mesta je nastal, kakor pri Praenestah ali pri Rocca di Papa.

Z Monte Cava vodi precej težavna in strma steza mimo ravnokar omenjenih razvalin navzdol v vas Nemi, ki je tudi prilepljena na strm obronek kotline, na čije dnu stoji Nemško jezero. Ime je baje dobilo po boginji logov „Nemus“. Pravijo, da se ostanki njenega svetišča pod vasjo še sedaj vidijo. Razun srednjeveškega grada ta vas nima nobene posebnosti. Pač pa je iz uje najlepši razgled na 200 m nižje ležeče jezerce, ki je blizu 100 m globoko. V starem veku so je imenovali bojda „Dijanino zrcalo“. Jezerska voda spreminja in preliva

vse barve, kakor solnce nanj sije in kakor veter po njem valove zažene. Od temnozelene do višnjeve in kakor vrtnica rudeče barve nahajaš vso graduacijo. Po strmi stezi se pride mej grmovjem doli k jezeru samem in ob njegovem obrežji je prav prijetno šetati se, ali razgled nanj je le s ceste doli zares krasen. Tudi na morje se vidi, po katerem pa le jadnice plavajo. Ob prašni cesti se opazijo čudno zvite plasti ter mej njimi ostanki pepela in lavine žilindre.

Na nasprotni (jugozahodni) strani Nemskega jezera stoji malo mesto Genzano. Ravno na robu nad jezersko kotlino se vzdiga vila Cesarini, iz katere je tudi lep razgled na tiho jezerce. Iz Genzana vodi velikanski nov most v štirih oddelkih čez ravno toliko dolinice proti trgu Arriccia. Ta most so dali papeži sezidati, da so olajšali promet mej Rimom in Napoljem, a najbolj se je zanj trudil bogat meščan gencanski, Kamilo Jacobini. Glavni del mosta je 304 m dolg 59.5 m visok in 9 m širok. Sestavljen je iz treh vijaduktov jeden vrh družega, n. pr. kakor pri Borovnici, a zidati so ga začeli l. 1846 in dovršili l. 1853. Posebno lepo se ga vidi z Monte Cava. — Ariccia je dobila baje svoje ime od latinske besede „arx“, ki se je baje nahajala nad sedanjim trgom. Koncem trga, ravno pred vijaduktom, stoji lepa vila Chigi (v palači tega imena v Rimu stanuje avstrijski veleposlanik pri Kvirinalu) z lepim, po naravi posnetim parkom.

(Konec prih.)

bi prakso izvrševal. Če hoče slepec izvrševati zdravniško prakso, mora vsakdo pripoznati, da je to absolutno nemogoče. Kdor leži hrom v svoji postelji, ta ne more biti zdravnik in gotovo je, da bi bil zakonodajalec dotične izrecno izključil, če bi se bilo pri sklepu zakona sploh mislilo, da bode hotel voliti človek, ki je slep ali hrom v postelji ležeč. Tukaj dvojba ni mogoča. Ali naši Nemci v Ljubljani staknili so vendar dva taka zdravnika in sicer nekega slepca g. Sarka in nekega hromega g. Schontaterju pustili voliti, dasi jima magistrat dotične legitimacije ni hotel izročiti. Visoka deželna vlada bila je v prvem hipu osupnena, ker je vendar le nemogoče, da bi bolniki bolnike ozdravljali ter je dotično volitev ustavila, češ, da naj najprej magistrat preišče, ali sta omenjena volilca v istini taka, da nista zmožna zdravniške prakse izvrševati. Še prej, kot je magistrat svoje poročilo napravil, pa je deželna vlada znova izrekla, da sta dotična glasa veljavna in dr. Fritz Keesbacher se je izrazil, da v tem oziru ne vzprejme nikakega rekurza. In srečkali so za glasove. Kak bode konec vsemu temu, tega ne vemo, gotovo pa vemo, da nam je z našega slovenskega narodnega stališča silno previdno postopati nasproti baron Hein-ovi vladni sistemi. Gotovo je dalje, da nas k temu sili tudi postopanje provizornega voditelja kranjske vlade v deželnem zboru. Ali o tem hočemo prihodnjič pisati.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. maja.

Delegaciji.

Kakor znano, se snideta danes delegaciji, da rešijo skupni državni proračun. Ves slovenski narod zastopa letos v tej korporaciji posl. Pfeifer. Ker unanje razmerje naše države ni komplikovano, nadejajo se vladni krogi, da ne bo večjih razprav. Temu pa ni tako. Mladočeški poslanci se bodo tudi letos izrekli zoper unanje naše politike smer, zoper germanizovanje v vojski in kritikovali po vrednosti in zaslužnosti upravo Bosne in Hercegovine. Tudi vprašanje, ali smejo biti rezervni častniki člani dijaških društev, pride v razgovor. Predsednikom avstrijske delegacije voljen bo najbrž knez Windischgrätz. — V ogerski delegaciji utegne nastati večja debata pri razpravi o vojnem proračunu, ker bo grof Apponyi zopet zahteval, da se ustanovi posebna ogerska vojska.

Češke novice.

Češki namestnik grof Thun se mudi sedaj na Dunaji, gotovo da more vlada dogovorno z njim skleniti, kaj bi bilo storiti glede čeških razmer. — Časopisi se še vedno in obširno bavijo z novo situacijo na Češkem, a celo nasprotniki mladočeške taktike priznavajo, da zoper prouzročitelje deželno-zborskega škandala ni kazenskopravnim potem ničesar doseči. — Zanimiva je karakteristika češke situacije, katero prinaša „Vaterland“, zlasti konec dotičnega dopisa. Glasilo čeških fevdalcev pravi, da ima sedaj vlada povsem proste roke in da je situacija taka, da mora vlada varovati svojo avtoriteto tembolj, ker tudi pri največji parlamentarni svobodi treba neke avtoritete, ki zna varovati legalno večino pred teroristično manjšino. — To ni drugega kakor klic po drž. pravdniku. — Vseučiliščniki so priredili velikansko demonstracijo zoper rektorja češke univerze v Pragi, ker je v deželnem zboru postopal tako kakor Nemci in veleposestniki.

Dogodki v Madjarski.

Uredništvo Dunajskega vojaškega lista „Die Reichswehr“ obelodanilo je obsežno brošuro, v kateri se popisuje, kako je general Hentzi l. 1849. junaško branil trdnjavo Budo zoper madjarske ustaše in kako bestialično je prebivalstvo ravnilo, ko so hrabri vojaki podlegli. Brošura uzbuja v madjarskih krogih silno senzacijo, ker se sodi, da je bila nalašč sedaj izdana. Celo vojno ministerstvo spravljajo Madjari v zvezo s to brošuro in zahtevajo, naj vojni minister izjavi, da ni v nikaki zvezi z imenovanim listom. Veliki župan Požunski grof Jožef Zichy se je odpovedal in stopil na čelo konservativni stranki v magnatski zbornici. Tudi dva kneza Esterhazy se mislita odpovedati državnim službam in govori se celo o neki agitaciji, ki meri na to, da bi vsi znameniti aristokrati popustili službe.

Venčanje države.

Italijanska kriza.

Ministerski predsednik Giolitti ostane najbrž na svojem mestu, dasi ne rad in le na izrecno željo kralja Umberta ter z neprijetno zavestjo, da more dobo svojega nadaljnega vladanja samo še na prstih šteti. Pravosodni minister Benacci odstopi definitivno in morda se mu pridruži tudi finančni minister. Giolitti se pogaja s senatorjema Enslu in Gagliardom, da bi vstopila v njegovo ministerstvo, misleč, da bo po njenem posredovanju pridobil senat za

svojo penzijsko predlogo. Ta nadeja Giolittijeva je nekoliko optimistična, ker imata imenovana senatorja le bore malo upliva. Poslaniki zbornici namerava Giolitti žrtvovati predlogo, da si sme država iz depozitnih blagajnic izposoditi 38 milijonov frankov za dobo šestih let, a navzlic temu ni verjeti, da si bo ohranil večino in mogel ostati na krmilu.

Home-rule.

Binkoštno nedeljo priredili so angleški liberalci velikansko meeting v Hydeparku v Londonu. Zbralo se je nad 50.000 oseb z zastavami in godbami. Zborovalci so jednoglasno vzprejeli resolucijo, s katero se pozivlja narod angleški, naj podpira Gladstoneovo prizadevanje, doseči porazumljenje mej Anglijo in Irsko in se z zadoščenjem pozdravlja konflikt, kateri nastane mej narodom in dednimi zakonodajalci, ako bi opozicija tudi v gospodski zbornici tirala obstrukcijo. — To je bila velikanska manifestacija zoper konservativno agitacijo. — Lord Salisbury se mudi sedaj v Belfastu, da agitira zoper home-rule. Ves svet je radoveden, ali bo Salisbury javno nastopil in kakor pred njim Balfour hujskal zoper home-rule in pozivljati irske protestante na upor.

Dopisi.

Iz Gorenje Savinjske doline, 23. maja.

[Izv. dop.] (Nova ekspozitura dra. Mahnič.) Pristašem Mahničevim postaja Kranjsko in Primorsko že pretesno, zato pa napenjajo vse svoje neizcrpljive sile, da zanesejo ta, k zveličanju slovenskega ljudstva neobhodno potrebni rave in kava tudi semkaj v zeleno Štajersko. V ta namen postavili so pri nas posebne postaje, iz katerih bodo izpuščali svete svoje pušice po liberalcih in brezvercih. V najnovšem času dobila je tudi naša dolina tako postajo in prvi top počil je dne 30. aprila t. l. po naši dolini. Pa strelivo bilo je tako slabo, da strel prav nikakega vspeha ni imel. Sprva se ta novi kanonir bojovite Mahničeve armade zaganja v volilce v okrajni zastop ter slavo poje vsem zavednim in neodvisnim volilcem. Kar se tiče zavednosti, mu povemo, da smo se že davno poprej zavedali, preden nas je on prišel učiti in delat zdražbo. Kar se pa tiče neodvisnosti, pa rečemo, da smo vsi volilci lastniki svoje zemlje ter živimo od svojega zaslužka in uživamo kruh, katerega si sami pridelamo; ne vemo pa, ali zamore g. dopisnik vse to sam o sebi trditi. Novoizvoljenemu g. načelniku pa se ta dopisnik binavasko usiljuje, podavajoč mu tako nekako navodilo in nauke, kojih bi se naj v prihodnjem svojem poslovanju držal. Mi pa sodimo, da spoštovani gospod načelnik takih nepoklicanih usiljencev ne bode poslušal, temveč da bode jednako skrbel za blagor in srečo celega okraja, vseh davkoplačevalcev ter bode ravno tako svojo lepo in častno nalogo najbolje izvrševal in se tudi najbolj vrednega pokazal skazanega mu zaupanja. — Gospod dopisnik tudi daleč presega tiste, ki slišijo, kako raste trava, kajti on sliši in vidi tudi to, kar se ni zgodilo in ni govorilo. Tudi s proroškim duhom in prav orjaškim umom je Mahnič svojega vojnika opasal. V proroškem svojem duhu že zré vlak, kako sopiha skozi Gornjigrad. Bog daj, da bi z njim takoj prvokrat odsopihal! Njegova moč je tudi tolika, da kar cele grajščine prestavlja iz jedne župnije v drugo. Velikansko, da neodpušljivo hudobijo je učinil nadučitelj na Rečici, ker je baje sprožil pogubno misel, da bi se tamkaj osnovala prepotrebna čitalnica. Zato dopisnik kar piha po njem in ko bi mogel, gotovo bi ga najraje živega sežgal. O blaženi časi plamtečih gromad, škoda da vas ni več, koliko razkošja in slasti bi ta sveta četa s svojim podglavarjem vred na svetu še užila.

O kakih diktatorjih dosihmal naša dolina prav ničesar ni vedela, kakor se nam pa dozdeva, hoče dopisnik biti naš prihodnji diktator in v tej dozdevni svoji neomejeni oblasti že daje ukaze županom in drugim ljudem; kot novopečen diktator bi nam že rad zapovedoval, katere časopise bi smeli, katerih bi ne smeli naročiti in brati. Pa kakor se mi prav nič za to ne brigamo, katere časopise bere on, tako mislimo, da naj tudi njega ne briga, katere beremo drugi, ker si jih naročujemo za svoje in ne za njegove denarje. Toliko svobode nam bode ta diktator menda vendar le privoščil, da si bomo smeli za svoj denar kupiti tiste časopise, kateri nam najbolj ugajajo. Mi nimamo prav nič proti temu, ako njemu ugajata in zadostujeta od njega imenovana dva časopisa; prava predrznost je toraj, da boče on nam v tem oziru kaj ukazovati. Rečičani pa se menda za klevetanje tega novega diktatorja ne bodo mnogo menili ter bodo prej ali slej osnovali potrebno in koristno bralno društvo. — Pa tudi dovtipen bi rad

bil naš dopisunček, kar najbolj priča „temen“ zaključek njegovega tako duhovitega dopisa. Ubogi sv. Janez, ako vidiš, kaj počno s teboj, tedaj se gotovo z zaničljivim pomilovanjem oziraš po njih; z druge strani pa te mora obiti sveta jeza nad to nesveto četo in toliko njeno predrznostjo. Res nezasišana predrznost je, da se sveta oseba apostola, ki je pisal tolike skrivnosti, vtika v te prazne, ničvredne, deloma neresnične, hujskajoče čenče in kvante. Mi pa sodimo, da delajo tako, ker te ali ne poznajo, ali pa, ker so se svetim svojim naukom izneverili! Gospodi pri „Slovincu“ pa na tej izborni, tako spretni, učeni in resnicoljubni časnikarski moči iz srca častitamo. Izvestno še dobi odlično mesto v častni družbi ligašev.

Gorenjesavinjski „spiritus asper“.

Poziv na proslavo tristoletnice zmage pri Sisku l. 1593.

„Kranjska dežela in nje narod sta si v tem jednaka, da ne znata svojih dobrih lastnostij in neovrznih prednostij razkazovati.“ Marsikaj se je v novjšem času zgodilo, da se popravi to očitjanje grofa Antona Auersperga, ter da se seznanijo domačini in tujsi s prirodno lepoto naše ožje domovine in nje zgodovino. A veliko bo še dela, predno se vname v omikancih in v priprostem ljudstvu tista prava in gorka ljubezen do domačije, iz katere jedine more vzkliti zavest nerazdružnosti in uspešno skupno delovanje.

Prelepa prilika za pospeševanje te svrhe se nam ravno letos ponuja; kajti bliža se nam tristoletnica najslavnejšega dne v kranjski zgodovini: zmage nad Turki pri Sisku, 22. dne junija 1593.

Dvesto let skoraj je hudi Turek razsajal po naši deželi, požigal, moril in skrunil in na tisoči in tisoči čvrstih sinov in hčerá odgnal v grozno sužnost. S pripasanim mečem je obdeloval kmet svoje polje; vsak grič, vsako pokopališče se je izpremenilo v tabor, in samo sloga, ki je vodila kmeta, meščana in graščaka v boj, neomahljivo zaupanje v božjo pomoč in v svojo moč, sveta gorečnost za krščansko vero in za rojstveni dom, ki je vse navduševala, je ohranila naš narod, da je v nejednakem boji trdno obstal na braniku krščanstva, da nikdar ni obupal in se nikdar udal.

Nazadnje je vendarle prišel dan plačila. Sredi junija 1593. l. so naznanjale plamteče grmade z gorá, da zopet grozi nevarnost. Bosenski Hasan-paša je bil s 30.000 mož pridrl pred Sisek, da bi najprej v oblast dobil to trdnjavo, potem pa si podjarmil sosedna slovenska mesta in dežele. Nevarnost je bila velika; kajti — kakor pravi narodna pesem —

Turk če vzel nam Sisek bode,
Nam narobe vse, vse pojde.
Mest' Ljubljana bo pokrajna,
Kranjska dežel turška drajna.

Zato so se brž začela zbirati hrvaška, kranjska, štajerska in cesarska krdela, da pohité obkoljenemu mestu na pomoč. A kaj bo peščica 4000 mož proti toliki sili nevernikov! In res začetkoma v vojnem svetu večina ni bila za to, da bi Turke prišli. Toda na Andreja Turjačana pogumni vzklík, „naj ne gledajo na število, ampak naj Boga prosijo za zmago“, odložili so se za boj.

Drugi dan, 22. junija, na dan sv. Ahacija 1593, je Hasan-paša z 18.000 svojih najboljših vojakov prekorščil Kolpo in v prvem pritisku zagnal krščansko prednjo vojsko v beg. Usoda bitve in vse dežele je visela na niti. Zdaj pa poseže zopet Turjačan vmes. S kratkimi navdušenimi besedami razvname svojim vojakom srcé, da z bojnim krikom „Kristus in sv. Ahacij!“ kakor vihar planejo na sovražnika. Kakor snopje so na desno in na levo padali Turki pod meči kranjskih oklopnikov; v odprto gaz pa so za njimi pritisnile druge čete. Tudi Hrvatje so se zopet uredili in so znova šli na Turke; po kratkem boji je neverna vojska pogum zgubila, ter se je v divji beg spustila proti Kolpi. Toda drug Kranjec, Štefan grof Blagaj je že zasedel most, in vsa turška vojska je popadala pod krščanskim mečem ali pa potonila v Kolpi. Samo 3000 nevernikov je smrti uteklo. Hasan-paša sam in več osmanskih cesarskih princev je prišlo v tej bitvi ob življenje.

Velik je bil plen, ki so ga kristijani našli v turških šotorih; še večja pa je bila njih slava, da so nevernika v veliki bitvi na planem popolnoma pobili, kar se že davno, davno ni bilo več zgodilo. Pred vsemi pa je zaslovelo kranjsko ime po svetu. Cesar Rudolf II. je poslal zmagovalcu Andreju Turjačanu zlato častno verigo ovratnico; sveti oče papež Klemen VIII. pa mu je pisal svojo ročno pismo, v katerem je Andreju, „ki je bil v vojnem svetu z besedo, v boji samem pa s pestjo najprvi“, svoje občudovanje in zahvalo izrekel in ga Bogu priporočil. Drugemu poveljniku kranjskih konjov, Adamu Ravbarju, pa je hvaležni slovenski narod s svojo prekrasno pesmijo spletel nevernljiv zmagovalčev venec.

Od tega dne je imela naša dežela mir pred Turki.

Naša dolžnost je pač, da se letos na sv. Ahacija dan spomnimo stiske svojih očetov in hrabrih junakov, ki so nas iz nje rešili!

Uvažujoč veliki pomen praznovanja spominskih dni za povzdigo ljubezni do domovine, sklenil je c. kr. mestni šolski svet za stolno mesto Ljubljano, naj tristoletnico zmage pri Sisku vse njemu podrejene ljudske šole svečano obhajajo.

Iz članov c. kr. mestnega šolskega sveta in odposlancev učiteljskih zborov vseh javnih in zasebnih ljudskih šol ljubljanskih sestavljeni odbor je določil sledeči slavnostni vzpored za 22. dan junija t. l.:

1.) Skupna zahvalna maša vseh tukajšnjih ljudskih šol v stolni cerkvi.

2.) Skupna šolska slavnost za vse tukajšnje deške ljudske šole v dvorani „Tonhalle“ filharmoničnega društva.

3.) (Popoldne.) Javna šolska veselica za učence mestnih deških ljudskih šol na igriškem travniku Podturnom.

Prvi dve točki tega vsporeda se bosta vršili v šolskem krogu in slavnostnemu odboru ne prizadevata posebnih skrbi. Uspeh tretje točke pa je popolnoma zavisen od dejanske pomoči javnih korporacij in prebivalstva ljubljanskega. Stroški za pogoščenje blizu tisoč dečkov, za postavljenje odrov, mlajev itd., za nagrade najboljšim tekačem, skakačem itd., za natisek majhnega spominskega spisa, za vojaško godbo in raznovrstne druge stvari bodo znatni, — a odbor nima še nikakoršnih sredstev na razpolaganje. Vendar pa odbor nadaljuje svoje priprave v trdni nadeji, da ga bo občinstvo ljubljansko podpiralo z obilnimi prispevki in tako omogočilo, da se ta veseli dan izvenredne slavnosti našega mesta vredno praznuje, ter spominu mladine za vse žive dni neizbrisno utisne. Čim obilnejši bodo doneski, tem več veselja bode moči narediti šolarčkom!

Zatorej se obrača slavnostni odbor na velikodušnost vseh slojev prebivalstva ljubljanskega in se osmelja pristaviti, da so razgrnena nabiralna pole za blagovoljne prispevke v pokritje stroškov javne šolske veselice na proslavo tristoletnice zmage pri Sisku

v magistratnem ekspeditu

in v prodajalnicah nastopnih čestitih tvrdek:

J. Giontini,	Vaso Petrič,
Al. Gruber	A. Schiffer,
(c. kr. glavna tab. trafika),	I. Šešark
K. Karinger,	(c. kr. tab. trafika),
slav. Katoliška bukvarna,	K. Tili,
R. Kirbisich,	A. Zagorjan.

Za slavnostni odbor:

Župan Grasselli,

c. kr. mestnega šolskega sveta predsednik.

Prof. Julij Wallner, Prof. Frančišek Levec,

c. kr. okr. šolski nadzornik, c. kr. okr. šolski nadzornik.

Ivan Belč,

mestni učitelj.

Domače stvari.

— (Zdravniška zbornica.) Pri volitvah za kranjsko zdravniško zbornico so bili izvoljeni in sicer v petih okrajih na deželi gg.: E. Globočnik v Cerkljah, dr. Julij Dereani v Kamniku, dr. A. Mahr v Radečah, dr. E. Schreyer v Kočevju in dr. K. Rauch v Idriji kot člani, dr. E. Klimak na Bledu, J. Oblak v Litiji, J. Mahorčič v Mokronogu, dr. O. Veselko v Trebnjem in J. Mayer v Planini kot namestniki. V Ljubljani so bili izvoljeni kot člani gg.: dr. A. Valenta, dr. A. Eisl, dr. E. Bock in dr. K. vitez Bleiweis-Trsteniski, kot namestniki pa gg.: dr. J. Derč, dr. R. Prosinagg, Fr. Finc in dr. J. Mader. — O tem prečudnem izidu volitev govorili bomo še obširneje

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredu našega lista so poslali kronicine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: Pod geslom: „Za slovenske koroške trpine“ zavedni mladeniči v Ljubljani 9 kron; gospdč. Antonija Luznar v Gradci 1 krono; neimenovana gospodična v Ljubljani 1 krono; gospa K. N. 1 krono, skupaj 12 srebrnih kron, katere smo izročili družbinemu vodstvu. Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Dvajset kron v zlatu) daroval je v korist družbe sv. Cirila in Metoda gosp. Janez Zablatnik, župnik v Št. Ilju na Dravi. Slava vrlemu rodoljubi! Vivat sequens!

— (Binkoštni izlet „Slovenskega planinskega društva“ na Učko, v Opatijo in Reko) bil je, česar nihče ni pričakoval, triumfalen sprevod po hrvatskem Primorju. „Primorsko planinsko društvo“ skrbelo je namreč, da so izletnike v Vepriacu, Opatiji, na Reki, v Sušaku,

Kraljevici in Bakru slovesno sprejeli občinski zastopi, narodna društva s zastavami itd. V Reki bil je izletnikom na razpolago poseben parnik, na katerem so se ukrcala tudi narodna društva, vojaška godba in tamburaši spremljajoč goste v Kraljevico in Bakar, kjer je bil zopet navdušen sprejem. — Za sobotno številko obljubljen nam je obširno poročilo o tem krasnem izletu, ki je bil, hvala preljubni poštvovalnosti „Primorskega planinskega društva“, prava proslava hrvatsko-slovenskega pobratimstva.

— (Zaveza slovenskih učiteljskih društev) bode letos zborovala v Mariboru in sicer od dne 16. do 18. avgusta.

— (Kredit in dolg naših delavk.) Iz delavskih krogov došlo nam je jako mnogo dopisov, v katerih se — časih precej robato — odgovarja na „Slovenec“, pod gorenjim zaglavjem priobčeni članek, v katerem se je delavkam očitala grešna potratnost. Da ustrezemo mnogostransko izrečeni želji priobčujemo sledeče, nam doposlane vrste: „Slovenec“ očita nam delavkam, da se nosimo kakor „frajlice“, da imamo svilene rute, solnčnike, gospodsko obutev i. t. d. Kakor je videti, nas je brumni gosp. pisatelj zelo dobro ogledoval, tudi pod noge — najbrž kadar je deževalo. V prvi vrsti je ta članek v „Sl.“ naperjen zoper delavke v tabačni tovarni. Kredit še ni greh in če se za svoje denarje lepo oblačimo, tudi ni nič slabega, saj tudi gospodje pri „Slov.“ nosijo cilindre, rokavice, solnčnike itd. in prekladajo dobro rejena svoja telesa po mehkih zofah, česar aposteljni niso delali. Tudi da plačujemo kupljene reči v obrokih, ni nič slabega, saj delajo tako celo uradniki in duhovniki. Sicer pa nam dajejo trgovci radi na upanje, ker pri nas še najmanj izgubé, pri drugih „boljših“ pa dosti več. Ker smo preskrbljene za slučaj bolezni in za starost, pač ne trosimo čez svoje moči, zlasti ker imamo za ženske lepe zaslužke. Delavke v „Katoški Tiskarni“ seveda ne morejo trositi za obleko toliko, kakor druge; saj tam menda, kakor se čuje, neko odraslo dekle zasluži na teden celo 1 gl. 20 kr. in s tem naj se brani, oblači i. t. d. Sicer pa pripoznamo, da ima „Slovenec“ prav, ako nam priporoča štedljivost in da se izkažemo hvaležne za dobri nauk, izjavljamo, da ne bomo več plačevale do osem goldinarjev za jedno sv. mašo, kakor se je že večkrat in tudi letos zgodilo, niti se več naročevale na „Domoljuba“, katerega so nam razni gospodje usiljevali, kakor judovski agenti, dasi se iz njega ne moremo ničesar pametnega naučiti.

— (Vzprejemanja davčnih in carinskih praktikantov.) Finančno ministerstvo dovolilo je fin. dež. oblastvom, da smejo vzprejemati v lastnem delokrogu kot davčne praktikante prosilce, ki sicer niso dovršili spodnje gimnazije, pa so z dobrim uspehom naredili zrelostni izpit na kakem učiteljski. Dalje je odločilo ministerstvo, da je smatrati višje trgovske šole (akademije) glede podeljenja mest za praktikante pri carinskih uradih kot jednake višjim gimnazijam in višjim realkam.

— (Promenadni koncert.) Danes ob 1/2 6. uri popoldne sira vojaška godba domačega pešpolka pod Tivoli pri Gradu — ako bode namreč vreme ugodno. Na vspeh je mej drugim Kindlov potpourri iz čeških oper.

— (Rešitev življenja.) Binkoštni ponedeljek bil je 10letni deček Jakob Marušič v nevarnosti, da utone v Ljubljani pri Vrhniki. Mimoidoti načelnik okr. cestnega odbora g. Kar. Kotnik priskočil mu je na pomoč, pa je prišel sam v smrtno nevarnost. Hlapca Jernej Širca in Valentin Modrijan prihitela sta s čolnom na pomoč in rešila oba. Deček je bil že brez zavesti, vendar se je kmalu zopet zavedel.

— (Iz Dolenjega Logatca) se nam piše, kako neugodne so tamošnje razmere glede vode, odkar se je odstranil sicer jednostavni a dokaj praktični stari vodovod. Na severni in južni strani Dol. Logatca je bilo namreč od pamtveka pa do lanskega poletja po jedno korito, v katero je pitekala skozi tako zvanega „moža“ po lesenih cevih iz potoka Logatčice napeljana voda. Iz korita napajala se je domača in tuja živina, „mož“ pa je dajal ljudem potrebno vodo. Lani pa je županstvo baje iz „zdravstvenih obzirov“ zaradi preteče kolere odstranilo ta jednostavni vodovod, čiščenje cevi se je popolnoma zanemarilo in sedaj ne piteka od nikoder več voda v vas. Vaščani in živina morajo se posluževati potočnice, kajti vodnjakov je le malo. Voda pa je malo snažna, ker teče mimo mnogo vasi, kjer se manj ali več onesčisti. Ker je v Dol. Logatcu središče

vsaga okoličanskega prometa, kjer se zbira mnogo voznikov, bi bil res skrajni čas, da se zboljša sedanje žalostno stanje glede pitne vode in da merodajni faktorji skrbijo za to, da se napravi zopet tak vodovod oziroma da se postavita na prejšnja mesta nova korita, pri katerih bi pač ne bilo težko skrbeti za potrebno čednost. Stvar je res važna za Dol. Logatec, naj se torej da prebivalcem kmalu, kar tako težko pogrešajo.

— (Pevsko društvo v Trbovljah) ima že potrjena pravila in se je vpisalo že 30 izvršujočih članov, ki se marljivo vežbajo. Osnovno veselico priredilo bode mlado društvo v kratkem.

— (Umrli je) binkoštni ponedeljek nana gloma v Celji trgovec g. Ivan Šujen. Vozil se je na biciklu in se je hotel v gostilni nekoliko oddahiniti, ko ga je zadela kap, da je bil takoj mrtev. Pokojnik bil je mlad, vrl narodnjak. Bodi mu blag spomin!

— (Nemčurski tabor) ali „parteitag“ hočejo napraviti Celjski Nemci in bodejo povabili vse svoje prijatelje. Pokazati hočejo svetu, da so res to, kakor se jih je imenovalo nedavno, namreč „krakehler“-ji in se vredne skazati tega naslova. Slovenci že baje kar trepetajo pred to grozno izjavo Celjskih Germanov.

— (Klasična nemščina.) V Celjski „Domovini“ čitamo nastopno res drastično ilustracijo za germauski značaj Celjskega mesta: „Pred stopnicami, ki vodijo v lokalni muzej celjski, bilo je binkoštno nedeljo čitati sledeče: „Stadt Soutag wird das Lokalmuseum morgen am Montag geefact“. To je tista blažilna nemščina, ki vlada v Celji. Nam pa lep dokaz, kaki „Nemci“ prebivajo tu.“

— (Akad. društvo „Triglav“ v Gradci) priredi v petek 26. t. m. svoje II. javno redno zborovanje v gostilni „Zum Prinzen von Coburg“, Linzendorfergasse s sledečim vspehom: 1.) Čitanje zapisnika; 2.) poročilo odborovo; 3.) poročilo revizorjev; 4.) pogovor o izletu; 5.) slučajnosti. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Gostje dobro došli!

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Odlikovanje.) Sarajevski nadškof dr. Stadler, bodoči nadškof Zagrebški, imenovan je povodom svoje duhovniške petindvajsetletnice papeževim prestolnim asistentom in rimskim plemičem.

* (Carjevo darilo papežu.) Ruski car Aleksander III. podaril je Sv. Očetu dve krasni veliki vazi, ki sta s podstavkom iz jaspiza po 2 1/2 metra visoki.

* (Visoka starost.) Dne 5. bodočega meseca praznovala bode na Dunaji svoj 102. rojstveni dan gospa Magdalena Geissler, rojena 1. 1791 v Landsbutu na Bavarskem. Starica je navzlic svoji visoki starosti še precej trdna, le sluh in vid sta zadnje leto nekoliko oslabela.

* (Najdražji šivalni stroj sveta) dobila je nedavno neka bogata Američanka kot svatbeno darilo. Mizna plošča stroja je iz mramorja, v njej pa je monogram poročenčev izdelan iz samih biserov. Skrinjica je iz ebenovine in bogato vdelana z zlatom, srebrom, biserno matico in slonovo kostjo. Stroj velja za 6000 goldinarjev našega denarja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trst 25. maja. Pogajanja Slovencev s konservativci in s posebnim volilnim odborom za IV. razred so se popolnoma razbila. Laški konservativci odklonili so namreč od nas zahtevano obvezo za najskromnejše, v temeljnih zakonih utrjene zahteve. Navzlic temu lové slovenske volilce trdeč, da so se že sporazumeli s pol. društvom „Edinost“! Mi bomo postopali sedaj tako, kakor nam jedino velja narodna čast. Jutri v petek ob 8 1/2 uri zvečer vnovič volilni shod v prostorih „Delavskega podpornega društva“, pri katerem se bo dalo volilcem navodilo za volitve. Ogorčenost zoper hinavske konservativce in njihovega inspiratorja je v slovenskem taboru velikanska in pričakuje se, da se bode vsak volilec strogo držal narodne discipline.

Dunaj 25. maja. Danes se sešli delegaciji. Predloženi skupni državni proračun za l. 1894. izkazuje odštevanje carinske prebitke v znesku 44,370.180 gld. skupnih potrebščin 100,878.320 gld. torej za 4,104.106 gld. več kakor lani. Redne potrebščine za vojsko so se pomnožile za 5,276.800 gld., izredne so se znižale za 1,274.800 gld., torej se zahteva za vojsko 4,002.000 gld. več kakor lani.

Dunaj 25. maja. V utemeljevanju rednih potrebščin za vojsko pravi vojno ministerstvo, da izdatno napredovanje drugih velesil v zadnjih letih gledé pomnožitve vojske sili vojno ministerstvo, da ojači vojne sile. Za l. 1893. zahtevano zvišanje kredita porabilo se boče za pomnožitev častnikov in vojakov, za nove formacije in za ustanovitev 14 voznih baterij, vrh tega dobe stotniki pri pešakih in lovcih konje. Med izrednimi potrebščinami se nahaja četrti obrok za napravo pušek-repetirk v znesku 1,400.000 gld., peti obrok za napravo brezdimnega smodnika v znesku 2,000.000 gld., za pomnožitev kompanij pri 50 pešpolkih 840.000 gld., za trdnjave se zahteva prehodno svota 1,450.000 gld. Računski zaključek o carinah izkazuje za 1892 l. 47,283.114 gld. prebitka, torej za 7,127.934 gld. več kakor lani.

Dunaj 25. maja. Avstrijska delegacija volila skoro jednoglasno kneza Alfreda Windischgratza predsednikom. Ta povdarjal v svojem govoru občno radost, da je državi ohranjen mir in da je zveza s sosednimi državami jamstvo za ohranitev evropskega miru, ter zaklical cesarju trikrat „Slava“. Podpredsednikom voljen Jaworski. Predsednik se spominja umrlega Schmerlinga. Kalnoky predložil proračun, na kar je zbornica volila proračunski in peticijski odsek.

Praga 25. maja. V obč. svetu nasvetoval Černahorsky, naj se mladočeškimi poslancem na njih junasškem postopanju v dež. zboru izreče priznanje in zahvala. Predlog se je odkazal mestnemu svetu v poročanje.

Peterburg 25. maja. Slavjansko blagotvorniteljno občestvo praznovalo petindvajsetletnico svojega obstanka presijajno. Pozdravi došli od kneza črnogorskega in od mnogih ruskih in drugih slovanskih društev. Slavnostni govor imel general Ignatjev.

Tuji:

24. maja.

Pri **Maltéi**: Stan, Planer, Hoffman, Fleischer, Menet, Schmid, Wriessnig z Dunaja. — Ledner iz Trsta. — Kleinfeler iz Prage. — Pöschl iz Idrije. — Kohn iz Zagreba. — Puntschart iz Maribora.

Pri **Stonu**: Spängler, Tauber, Lax, Braun, Gruner z Dunaja. — Mašin, Maler iz Prage. — Troller iz Brežic. — Havas iz Velike Kaniže. — Siegfried iz Celovca. — Moline iz Tržiča. — Grof Barbo iz Gorice. — Burger iz Rudolfovega.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
24. maja	7. zjutraj	735.2 mm.	13.4° C	sl. vzh.	megla	9.50 mm.
	2. popol.	733.9 mm.	22.2° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	732.5 mm.	16.6° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 17.4, za 1.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 25. maja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 97.86	— gld. 97.75
Srebrna renta	97.45	97.45
Zlata renta	117.05	117.30
4% krona renta	96.40	96.20
Akcije narodne banke	97.9	98.6
Kreditne akcije	333.75	331.75
Londonsko	123.75	123.60
Srebro	—	—
Napol.	9.79 1/2	9.80
C. kr. cekini	5.82	5.83
Nemške marke	60.27 1/2	60.30

Dné 24. maja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	75
Ogerska zlata renta 4%	115	—
Ogerska papirna renta 5%	—	—
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	128	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	121	50
Kreditne srečke po 100 gld.	196	75
Rudolfove srečke po 10 gld.	—	—
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	149	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	264	—

MESNI EKSTRAKT

MAGGI ♦ v posamičnih kosih po 8 kr.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Tužnim srcem naznanjava sorodnikom, prijateljem in znancem, da je najin iskreno ljubljeno sinček

MILUTIN

danes ob 6. uri popoldne po kratki, mučni boleznimi mirno v Gospodu zaspal.

V Črnomlju, dné 22. maja 1893.

(562)

Janko in Marica Schweiger.

Mesto posebne objave.

Zahvala.

Vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem izrekam za mnoge dokaze sočutja ob času boleznimi in smrti preljubljenega in nepozabnega soproga, gospoda

Josipa Gomilšek-a

tržana in Ljutomerske posojilnice tajnika

kakor tudi za mnoge krasne vence in množestveno udeležitev pri pogrebu najiskrenejšo zahvalo.

V Ljutomeru, dné 17. majnika 1893.

(563)

Žaluoja soproga.

Učenca

ki je vsaj 15 let star, krepak in marljiv, vzprejme **takoj** Anton Obreza, tapetnik v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4. (349—2)

Pisar

s spretuo in pravilno pisavo, **vzprejme se takoj** v notarsko pisarno v Ložu. (554—2)

Išče se poletno stanovanje

(1 ali 2 sobi s kuhinjo) **takoj** na Viči, Glincah, v Šiški ali Vodmatu. Ponudbe upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Učenec

zmožen slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi ter dobrega zadržanja, **vzprejme se takoj** v trgovino mešanega blaga. Prednost ima oni, kateri je že v tem malo izurjen. — Več pove iz prijaznosti upravnistvu „Slov. Naroda“. (558—1)

Iščem

koncipijenta

in spretnega

pisarja

za svojo pisarno v Celji.

(560—1)

Dr. Josip Serbec.

Južno sadje, zelenjad

vsake vrste, od slučaja do slučaja ceneje, danes **cepljene češnje**, vsak dan sveže, 5 ko. košara gld. 1.68, **zeleni grah**, vsak dan svež, 5 ko. košara . . . 1.43, **stebeljni beluš (špargelj)**, vsak dan svež, 5 ko. košara . . . 1.80, (561—1) po tu navadni ceni pošilja proti povzetju

Jurij Burgstaller v Gorici.

Gostilna „Pri Raku“

Krakovski nasip št. 4.

Raki in ribe

se dobé vedno pri meni. — V moji gostilni se toči vedno sveže **Kozlerjevo mareno pivo** in **naravna vina**, a postrežba je točna ter dobé spoštovani gg. gosti **vsak dan rake in ribe po prav nizki ceni**.

Priporočujoč se in proseč mnogobrojnega poseta s spoštovanjem

(557—1)

Ivana Kovač.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. do 31. maja 1893.

Nastopne omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **srednjeevropskem času**.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Solnograd, Inomost, Linca, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linca, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Ischla, Ljubnega, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut popoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 05 „ popoldne v Kamnik.

„ 6. „ 50 „ zvečer v Kamnik.

„ 10. „ 10 „ zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ popoldne iz Kamnika.

„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

„ 9. „ 55 „ zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih.)

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—112)

Prodajalnico

sredi **Gorenjega Logatca**, na glavni cesti, s 3 sobami, kuhinjo, kletom in nekoliko vrta, **dá v najem**. — Kdo? pove iz prijaznosti upravnistvu „Slov. Naroda“. (527—3)

206 sifonov za soda-vodo

prav dobro ohranjenih, s cipastimi glavami, **dobi se ceno**. — Kje? pove upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (553—2)

Maščobo

za **vozove, usnje in kopita, karbolineum, olje za kmetijske stroje** in vse druge **smolne proizvode** najboljšie kakovosti in po najnižjih cenah priporoča (324—16)

H. WEBER

v Ljubljani, Šelenburgove ulice šte. 6.

! Mošt !

Ne kupujte **inozemskih** receptov za mošt, ker so predragi in tudi nepopolni.

Kdor si hoče napraviti sam dobro in zdravo

domačo pijačo

naj se potradi k

Ivanu Sajovitz-u

v **Gradei, Murplatz št. 1, „pri črnem psu“**,

tam se dobé vsi predmeti, ki so potrebni k temu, in se plača za polovnjak zajedno z receptom samo 5 gld. 50 kr.

Po izrekih in dopisih mnogobrojnih naročiteljev gospoda **Ivana Sajovitz-a**, so isti z njegovim receptom za napravljanje mošta jako zadovoljni, ker dobé za **najhen** denar **izboren** mošt. (528—3)

Solnčnike

le najboljše kakovosti priporoča v veliki izbiri in po nizkih cenah

L. Mikusch,

tovarna solnčnikov in dežnikov

331—17)

v Ljubljani,

Mestni trg šte. 15.

v pušicah, katerih vsaka sodrzuje 10 kosov, nekaj ceneje, priporoča **Ivan Fabian**. (21)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.